

STRESZCZENIE POPULARNONAUKOWE

Mapy ułatwiają zrozumienie przekazywanych treści, umożliwiają wyjaśnianie zjawisk, wnioskowanie, mogą stanowić syntezę informacji, być uzupełnieniem przekazu werbalnego i słowa pisanego. Człowiek z natury jest wzrokowcem, dlatego też chętniej sięga po prezentację graficzną niż po tekst. Mapy stają się bardzo popularne i chętnie wykorzystywane. Na co dzień publikowane są w prasie, telewizji i Internecie. Na mapach można poszukiwać informacji o pogodzie, z mapami poruszać się po mieście i planować wakacje. Zmienia się także rola kartografa, wcześniej był on przede wszystkim “rzemieślnikiem”, redaktorem map i ich twórcą. Współcześnie zaciera się granica pomiędzy twórcą a odbiorcą (również w kartografii). Dziś każdy może opracowywać mapy, co niesie za sobą różne skutki w zakresie jakości i efektywności przekazu. Wynika z tego, że obecnie zadaniem kartografa jest uczytelnianie zasad metodyki kartograficznej, propagowanie ich, dbanie o to, by zasady kartograficzne były jasno sformułowane, przystępnie wyrażone i uwzględniane wszędzie tam, gdzie może być opracowywana mapa (w agencjach prasowych, wydawnictwach, ...).

W ostatnich latach rozpowszechniły się nowe, nietypowe rozwiązania metodyczne, które dotychczas nie były kompleksowo przebadane pod względem efektywności i sprawności przekazu. Kartografowie do oceny efektywności map zaczęli też stosować nowe, wykorzystujące zaawansowane technologie komputerowe, metody badawcze. Kompleksowe przebadanie z ich użyciem zarówno tradycyjnych jak i nowych metod prezentacji kartograficznej wydaje się nieodzowne.

Celem metodycznym będzie opracowanie spójnej metodyki ewaluacji typów map i metod prezentacji kartograficznej, a celem aplikacyjnym przygotowanie bazy dobrych praktyk dla osób opracowujących mapy. W oparciu o przeprowadzone badania zweryfikujemy czy nowoopracowane metody będące poza kartograficznym kanonem, powinny być włączone do klasyfikacji kartograficznych metod prezentacji.